

โรคระบาด

พระอาจารย์สงบ มนฺตฺสฺนฺโต

เทศน์พระ วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองกวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ตั้งใจฟังธรรมะเนาะ เราตั้งใจฟังธรรม เราเป็นชนกลุ่มน้อย มีอยู่กลุ่มก้อนเดียวเท่านั้นนะ ที่ประพฤติปฏิบัติ ที่อื่นเขาเหลวไหลกันไปหมดแล้ว ฉะนั้นถ้าเราจะประพฤติปฏิบัติเห็นใหม่ สู้กับใจของตัวเอง เวลาสู้กับใจของตัวเอง เวลาเห็นเขาว่าทางโลกเขาสรรเสริญ เขาชื่นชมกันในโลกชื่นชมแต่ธรรมะรังเกียจ

แต่ของเราเห็นใหม่ ธรรมะชื่นชม ชื่นชมเพราะอะไร เพราะอยู่ในศีลในธรรม แต่โลกเขาๆมองว่าเป็นคนสิ้นไร้ไม้ตอก สิ้นไร้ไม้ตอกนะ เราอับอายเขา ไปไหนไม่เทียมหน้าเทียมตาเขา เราอับอายเขา แต่เราอับอายเขาเราก็ต้องแสวงหาแบบเขาใช้ใหม่ สิ่งที่ใช้ไปไหนแล้วให้โลกเขาชื่นชมใจ จะไปไหนต้องให้เทียมหน้าเทียมตาเขา ไปเทียมหน้าเทียมตาก็เลส เรามีแต่เราจะออกห่างต่างหาก

เห็นใหม่ คุณิ เวลาโรคระบาด เขาก็พยายามป้องกันตัวเองไม่ให้ตัวเองเป็นโรคระบาด ให้อีนี้กิเลสมันระบาดไปทั่วบ้านทั่วเมือง เวลาเขาๆ ทำตัวกันอย่างนั้น มันเป็นโรคระบาด แล้วเราก็จะไปเชื่อเขา ถ้าโรคระบาดจะไปเชื่อเขาอย่างนั้น แล้วมันอยากเป็นใช้ใหม่ เวลาเกิดโรคระบาดขึ้นมาทุกคนจะพยายามป้องกันตัว ไม่ต้องการให้เป็นแบบนั้น โลกเขาเป็นอย่างนั้น โรคมันระบาดไปหมด มันระบาดไปในหัวใจของสัตว์โลก แล้วเวลาจะไปไหนก็ต้องไปเทียมหน้าเทียมตาเขา อยากจะเป็นโรคระบาดเหมือนเขา แต่เวลาพูดธรรมะ พูดธรรมะเห็นใหม่ โรคระบาดมันก็รู้ว่าโรคระบาดมันระบาดไปที่ไหน เห็นใหม่ คนตายเป็นเบือ คนตายกันทั้งนั้นเพราะโรคระบาด

แต่ของเราๆ เป็นชนกลุ่มน้อย เราเป็นคนที่มิภูมิด้านทาน ถ้าเรามีภูมิด้านทาน เรามีวัคชินที่ฉีดของเราไว้แล้ว เรามีภูมิด้านทานของเราเห็นใหม่ เวลาภูมิด้านทานนี้แค่มีสติสัมปชัญญะ คุณิ เวลาคนเจ็บคนตายเห็นใหม่ เวลาเขาเจ็บไข้ได้ป่วยแล้วเขาตายไป แม้แต่ในครอบครัวของเขามี

ใครคนหนึ่งชีวิตกำลังรุ่งโรจน์แล้วเจออุบัติเหตุตายไป เขามีความทุกข์ความระทมณะ ชีวิตกำลังจะรุ่งโรจน์มันจะมีที่พึ่งมีที่เกาะ แล้วที่พึ่งที่อาศัยนั้นพลัดพรากไป แล้วตัวเองจะอยู่กันยังงัยละ ตอนที่พลัดพรากมันมีความทุกข์ทั้งนั้น แต่ถึงที่สุดแล้วเขาก็ต้องพยายามอยู่ของเขาได้ มันจะทำให้ได้มากขึ้นแค่นั้นในเมื่อหลักของครอบครัวไม่อยู่ เขาก็ต้องพยายามทำตัวของเขาขึ้นมาเพื่อจะให้ดำรงชีพขึ้นมา เขาต้องมีอาชีพขึ้นมาเพื่อความมั่นคงของเขา จะทุกข์จนเชียวใจยังงัยก็ต้องกระเสือกกระสนกันไปเห็นใหม่ ชีวิตกำลังจะรุ่งโรจน์ ชีวิตที่จะมั่นคงแล้วต้องพลัดพรากจากไป เขาจะมีความทุกข์ความยากขนาดนั้น

เรามีสติสัมปชัญญะอย่างนี้ เราก็เห็นๆ เขาอยู่แล้ว เวลาโรครบาดอย่างนั้น กิเลสมันระบาดเข้าไปในหัวใจของสัตว์โลก เห็นภัยในวัฏสงสารมาบวชเป็นพระ มาบวชเป็นพระนี่ตื่นตัวขึ้นมาว่าตัวเองจะเป็นนักรบ เป็นสากยบุตรพุทธชิโนรสจะรบกับกิเลส แต่เสร็จแล้วก็มาพ่ายแพ้กับกิเลสของตัวเอง ยอมจำนนกับมันนะ รู้ๆ ว่าผิดก็ทำตามเขาไป เห็นเขาทำก็ทำตามเขา จะเทียมหน้าเทียมตาเขา เทียมหน้าเทียมตาด้วยกิเลส เทียมหน้าเทียมตาด้วยความ โโรครบาดอย่างนั้น เทียมหน้าเทียมตาอย่างนั้นมันเป็นประโยชน์อะไร มันไม่เป็นประโยชน์อะไร

เราเห็นภัยในวัฏสงสารก็เราทิ้งโลกมาแล้ว สิ่งที่เขาทำกันอยู่เห็นใหม่ คูสิไปในสังเวชนียสถานทั้ง ๔ พระอานนท์เป็นคนถามองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเองว่า “องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าปรินิพพานไปแล้ว เวลาคนจะระลึกถึงองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าจะระลึกถึงได้อย่างไร”

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าก็บอกไว้ “สังเวชนียสถานทั้ง ๔ ที่เราเกิด ที่เราตรัสรู้ ที่เราแสดงธรรม ที่เราปรินิพพาน” พอมันไปแล้วมันสังเวชนะ เขาไปเพื่อความสังเวช เขาไม่ได้ไปเพื่อผลประโยชน์งัย คูสิ เวลาสังคมเขาไปเพื่อความสังเวช ไอ้พวกที่หาผลประโยชน์กัน ไอ้คนที่ไม่มีปัญญาจะไปก็อยากจะไป

แต่หลวงตาครูบาอาจารย์ของเราบอกเลย “เฝ้าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ากลางหัวใจนี้ พุทธะ ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน เราเฝ้าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า” หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น หลวงตา ครูบาอาจารย์ของเรา แม้แต่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าประทับอยู่ซึ่งๆ หน้าสาธุ ก็ไม่ทูลถามท่าน แม้แต่ท่านนั่งอยู่ซึ่งๆ หน้าเฉพาะหน้าเลย บัจฉิตตัง สันติภูจิวโกกลางหัวใจ ยังไม่ถามท่านเลย ไม่ต้องถามท่านด้วย มันเป็นสัจจะเป็นอันเดียวกัน

แล้วนี่ก็เหมือนกัน ถ้าเราเป็นความจริงของเรา เราเห็นภัยในวิภูสงสาร เราจะประพฤติปฏิบัติ แล้วเราก็บอกว่าเราจะไปสังฆนิยสถาน เราจะไปเคารพองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เขาเป็นโรคระบาดกัน เขาติดเชื้อมัน เขาระบาดกัน แล้วเราจะระบาดไปกับเขาไหม ถ้าเราไม่ระบาดไปกับเขา เราไม่ต้องไปกับเขา เรามีวัคซีนฉีดป้องกันอยู่แล้ว เราจะเฝ้าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ากลางหัวใจของเรา เราไม่เป็นโรคระบาดแบบเขา

ถ้าไม่เป็นโรคระบาดแบบเขา เราก็ไม่ใช่เป็นคนทุพพลภาพอย่างนั้น มันทุพพลภาพ ห่มผ้าสีกรัก ห่มผ้าเหมือนพระ แสดงสัญลักษณ์เหมือนพระเลย แต่จิตใจนะ ความรู้สติของเราเลวกว่าเขา เลวกว่าญาติโยม ญาติโยมเขาจะไปของเขาเขาต้องชวนขวายเป็นของเขาเอง ใสนี้ให้เขาส่งเสริม ให้เขาดูแล ให้เขาจัดการให้ๆ แล้วเวลาไปมันไปเสียทรัพยากรไป ทรัพยากรควรจะเป็นอย่างไหนเอาไปใช้สิ่งที่ไม่เป็นประโยชน์

อย่างของเราเห็นไหม “ฟังเทศน์ๆ” เวลาฟังเทศน์ขึ้นมาเราเห็นภัยในวิภูสงสาร ทรัพยากรของเรา ชีวิตของเราๆ เราบวชมาแล้วเราจะประพฤติปฏิบัติของเรา เราจะต้องไปที่ไหน เราศึกษาธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ธรรมและวินัยที่เราวางไว้ดีแล้ว “ผู้ใดอยู่ถึงฟากตะวันตกของชมพูทวีป ปฏิบัติเหมือนเรา ทำเหมือนเราเหมือนอยู่ใกล้เรา ผู้ใดอยู่ใกล้เรา แม้แต่จับชายจิวรเราไว้ กอดเราไว้ แต่ไม่ปฏิบัติตามเรา ถือว่าไม่อยู่ใกล้เรา ถือว่าอยู่ห่างไกล”

นี่ก็เหมือนกัน ถ้าเราประพฤติปฏิบัติขึ้นมา พุทธะ ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน ถ้าเราเข้าไปถึงหัวใจของเราแล้ว เราไปเฝ้าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า นี่องค์เป็นๆ เลย องค์เป็นๆ ที่เราจับต้องได้เลยที่อยู่ในหัวใจเรา มันยืนยงกลางหัวใจเราเลย เราไม่ยอมเป็นโรคระบาดแบบนั้น

โรคระบาดมันเกิดขึ้นแล้วนะ ตื่นกัน ตื่นกันไปอย่างนั้น ต้องการไปอย่างนั้น ต้องการไปไปขึ้นมา ไปแล้วก็ชื่นใจ ไปแล้วก็ชื่นบาน ชื่นบานนี้พวกศรัทธา นี่มีมากพวกฆราวาสพวกที่เป็นนักธุรกิจ เขาผู้ที่มีปัญญา เขาก็ไม่เชื่อเรื่องศาสนานะ เขาเห็นพระขึ้นมาเขาบอกว่าเสียทรัพยากร เป็นพระควรจะมาทำหน้าที่การงานเพื่อให้ชาติได้ทรัพยากร ในทางโลกจะได้เจริญเพราะว่าพระตั้งสี่ห้าแสนองค์ไปอยู่ในวัดเฉยๆ ไม่ได้สร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจให้กับทางประเทศชาติเลย นักธุรกิจเขาคิดกันอย่างนั้น เสร็จแล้วเขาคิดอย่างนั้นเขาก็ฟังใจของเขา เขาก็ทำธุรกิจของเขา

แต่เวลาโรคระบาดมันเกิดขึ้น ทุกคนเขาก็ไปสังฆนิยสถานทั้ง ๔ ไปทำไม? ไปเพื่อให้เกิดคอนเนกชั่น ไปเพื่อเกิดความสัมพันธ์ เกิดทางธุรกิจ ใ้อพวกที่ทำธุรกิจมันก็จำเป็นต้องไปด้วย

มันก็ไปด้วย มันก็ไปอินเดียกัน ไปสังเวชนียสถานทั้ง ๔ ไปเพื่อความเจริญงอกงามทางธุรกิจ เขาไปเพื่อร่ำรวย แต่พอไปแล้วเขาซาบซึ้ง เขาซาบซึ้งของเขานะ เขาเปลี่ยนความคิดเขาเลย เขาเปลี่ยนความคิดเขาเลยว่านี้คนความสุขที่แท้จริงมันอยู่ไหน มันเลยกลายเป็นการเซ็ดหน้าซุตา กลายเป็นใครๆ ก็ต้องไปอินเดียกัน ใครก็ต้องไปอินเดียกัน นั่นมันเป็นเพราะคนเขายังไม่ศรัทธา แล้วเขาศรัทธาของเขา

เวลาเราเห็นใหม่ โลภียปัญญา โลกุตระปัญญา เวลาเราบวชเป็นพระขึ้นมาเราก็เห็นภัยในวัฏสงสารแล้ว ถ้าเราเห็นภัยในวัฏสงสารแล้วเห็นใหม่ “ผู้ที่อยู่ทางฟากตะวันตก อยู่ไกลเราแสนไกลแต่ปฏิบัติเหมือนเรา ทำเหมือนเรา ถือว่าอยู่ใกล้เรา” เราเกิดมามันมีกรรมวินัยนี้วางไว้อยู่แล้ว เราจะศึกษาของเราอยู่แล้ว องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ๖ ปี ต่อสู้กับกิเลสตัดทอนความทะยานอยากอยู่ ๖ ปี เวลาว่าเห็นคนเกิด คนแก่ คนเจ็บ คนตายในสวน เห็นแล้วมันสังเวชนียสถานเราต้องเป็นเช่นนั้นหรือ

ท่านไม่ยอมเป็นเช่นกับโลกที่เขาเป็นกันอยู่ ท่านพยายามจะหาทางออกให้ได้ วิวิญญูะออกจากวิญญูะนี้ให้ได้ ถ้าท่านออกจากวิญญูะนี้ได้ ท่านพยายามหาทางออกของท่าน ถ้าท่านหาทางออกของท่าน เราเป็นไก่ตัวแรกที่เจาะฟองอวิชชาออกมา ในบรรดาสัตว์สองเท้า องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าประเสริฐที่สุด

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าประเสริฐมาก ประเสริฐเพราะอะไร? ประเสริฐเพราะท่านสร้างอำนาจวาสนาบารมีมา ๔ อสงไขย ๘ อสงไขย ๑๖ อสงไขย มันไม่มีใครสร้างมาได้นั้น นั่นคือประสาเราว่า ไม่มีใครจะมีอำนาจวาสนาบารมีได้อย่างนั้น แล้วไม่มีใครสามารถที่จะตรัสรู้เป็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เอกนามถึง หนึ่งไม่มีสอง องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าจะตรัสรู้ ๒ องค์ซ้อนกันเป็นไปไม่ได้! มันเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้!

ในเมื่อท่านสร้างบารมีของท่านมา เวลาท่านสร้างบารมีของท่านมาแล้วท่านมาชวนขายของท่าน เพราะอะไร เพราะอำนาจวาสนาบารมีอย่างนั้น ถึงเป็นไก่ตัวแรกที่เจาะฟองอวิชชา อวิชชาคือความไม่รู้ในหัวใจ สิ่งที่มันปกคลุมหัวใจ แล้วเราเป็นสาวก สาวกะ เราเป็นสายบุญสายกรรม ศากยบุตรพุทธชิโนรส เรามีโอกาสได้ศึกษา เรามีโอกาสได้มาบวช บวชเป็นนักพรต นักบวช นักคันถวิภา นักหาเหตุผล นักประพจน์ปฏิบัติ นักจะเอาหัวใจของตัวเองให้รอดพ้น การเกิด การแก่ การเจ็บ การตาย ผั่งตรงข้ามที่ไม่เกิด ไม่แก่ ไม่เจ็บ ไม่ตายให้มันเกิดขึ้นมาในหัวใจของเรา

ถ้าหัวใจมันเป็นจริงขึ้นมามันจะเห็นความจริงอย่างนั้นขึ้นมา

เราเป็นนักรบ เราเห็นภัยในวิภูสงสาร เรามาบวชแล้ว เราจะไปสังฆเวชนียสถานทั้ง ๔ ข้างนอก ข้างนอก! นั่งเครื่องบินกันไป ให้ฆราวาสคฤหัสถ์ญาติโยมเขาพากันไป แล้วเราก็ต้องไปกับเขา แต่เวลาเราเห็นภัยในวิภูสงสารเห็นใหม่ เราเข้าทางจงกรมของเรา ฆราวาสใครจะมาช่วย ใครจะมาจูงมือเรากาวนา ใครจะมาจูงมือเรานั่งสมาธิ ใครจะมาทำให้เราทำ ถ้าไม่ใช่สติปัญญาของเรา เรามีความปรารถนาจะทำ ถ้าเรามีสติปัญญาปรารถนาจะเห็นใหม่ เรามีสติปัญญาปรารถนาจะทำ เราจะเข้าไปเฝ้าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า มันเป็นปัจเจกตั้ง มันเป็นสันติภูจิโก มันเป็นเรื่องที่การกระทำจากหัวใจของเรา

สัตว์อาชาไนย สัตว์อาชาไนยมันจะเลือกสิ่งอาหารที่ว่าเป็นกินยอดหญ้า กินน้ำก็กินน้ำค้าง ไม่กินหญ้ากินน้ำเหมือนสัตว์ทั่วไป จิตใจของเราเราจะประพฤติปฏิบัติ ทางจงกรม นั่งสมาธิภาวนามันจะต้องให้ใครมาชักจูง เว้นไว้แต่เรามีความเชื่อ มีความศรัทธากับครูบาอาจารย์ ครูบาอาจารย์ท่านประพฤติปฏิบัติมาแล้ว ท่านทำของท่านมาแล้ว นักรบๆ ที่ผ่านจากวิกฤติผ่านจากสงครามมาแล้ว เราต้องอยากเจอครูบาอาจารย์ที่ผ่านสงครามมาแล้ว ผ่านสงครามได้ต่อสู้ชำระล้างกิเลสได้ประหารกับกิเลสออกมาแล้ว เราต้องการครูบาอาจารย์แบบนั้นเป็นผู้ชี้แนะ เราไม่ต้องการให้คฤหัสถ์ญาติโยมเขาพาไปเที่ยวต่างประเทศ พาไปเที่ยวออกอ้อออเฮาะจอละกัน

แม้แต่ทางยุโรปนะ ทางตะวันออกกลาง ตอนนี้เขามารักษาเมืองไทย เมืองไทยทางการแพทย์เจริญ ราคาไม่แพง เขามารักษาในบ้านเมืองของเรา ไอ้เรานี้แห่มจะไปเมืองนอกกัน จะออกไปรักษา ออกไป แม้แต่ทางโลกเขายังมีปัญหา ที่ไหนทางการแพทย์ที่เจริญ ที่ไหนที่ว่าการแพทย์ที่ราคาไม่จู๊ดรีด เขาไปที่นั่น แล้วมันบ้านเรา มันอยู่กับเรา มันบ้านเรา แล้วทำไมเราจะต้องไปรักษาถิ่นเมืองนอก ต้องไปเมืองนอก มันอะไรกัน มันเป็นการตื่นหัวตื่นควายใจ มีอบงมวลชนใจ ตื่นกันประสามวลชน

แล้วเราเป็นอะไร ตื่นคน คนเขาตื่นกัน ไอ้นี้เราบวชเป็นพระนะ พระมาจากไหน! พระก็มาจากคน พระมาจากมนุษย์นั่นล่ะ คนนั่นล่ะ แต่คนที่เห็นภัยในวิภูสงสาร เขาเห็นภัยในวิภูสงสารเขาถึงได้สละสิ่งนั้นมา ศักยภาพของพระมันต้องสูงกว่าเขาอยู่แล้ว ศักยภาพของพระมันต้องต่างจากคนต่างจากมนุษย์เห็นใหม่ สมณสารูปความเป็นอยู่ของพระ คุณสิ ฉันทมือเดียว เขา

กินกันก็มี เขามีเสื้อผ้ากันก็ชุด เรามีผ้าไตรจีวร มันต่างกันอยู่แล้ว

มันต่างกันตั้งแต่อุปัชฌาย์ยกเข้าหมู่ มันต่างกันหมดแล้วละ มันต่างกันแล้ว เพียงแต่เราจะถือว่ามันต่างกันหรือเปล่าละ มันต่างกันอยู่แล้วแต่เราลดตัวเราเองไป เราลดตัวเราเองไปให้ฆราวาสญาติโยมมีอำนาจเหนือกว่า ถวายความรู้พระสงฆ์ เขาก็กันอย่างนั้นนะ ถวายความรู้พระสงฆ์ พระสงฆ์มันโง่ได้ขนาดนั้นนะ พระสงฆ์มันโง่ได้ขนาดต้องให้เขาถวายความรู้ แล้วความรู้อะไรที่เอามาถวายพระสงฆ์ ความรู้มันก็เรื่องโลกไป

เวลาหลวงตาท่านพูดเห็นใหม่ มหาวิทยาลัยโจรกับมหาวิทยาลัยธรรม มหาวิทยาลัยโจร นั่นก็มหาวิทยาลัยนั่นละเรียนวิชาโลก วิชาโจร แต่ถ้ามหาวิทยาลัยป่าเป็นมหาวิทยาลัยธรรม โคนต้นไม้ ความสงบระงับในใจนั้น โคนต้นไม้แน่ ศึกษาธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เวลาเข้าไปบวชกับอุปัชฌาย์ เกสา โลมา นขา ทันตา ตโจ อนุโลมปฏิบัติโลมพิจารณาย้อนเข้า ย้อนออก เกสา โลมา นขา ทันตา ตโจ ผม ขน เล็บ ฟัน หนัง

มหาวิทยาลัยเห็นใหม่ สิ่งที่เป็นวิชาการ เราศึกษาแทงทะลุให้ได้ ให้จิตใจแทงทะลุ ผม ขน เล็บ ฟัน หนัง ถ้าแทงทะลุผม ขน เล็บ ฟัน หนัง ในพิจารณากายเห็นใหม่ คุณติเวลาสติปัญญา ๔ จิตสงบแล้วให้ยกขึ้นสู่พิจารณากาย กาย เวทนา จิต ธรรม นี้ไง เกสา โลมา นขา ทันตา ตโจ พิจารณาไป อุปัชฌาย์นี้ให้วิชาการแล้ว เพียงแต่เรามีความสามารถพอไหม

ถ้าเรามีความสามารถจิตใจเราเข้มแข็งพอเห็นใหม่ เราเห็นภัยในวัฏสงสาร เราไม่ยอมเป็นโรคระบาดแบบนั้น นั่นมันเป็นโรคระบาดนะ แล้วเขามองกันเห็นใหม่ เวลา มองกันว่า อ้าว ก็องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าพูดไว้ในพระไตรปิฎก ถ้าเวลาจะระลึกถึงองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าให้ไปสังเวชนียสถานทั้ง ๔ แล้วเขาก็เอามาสร้างกันในวัดทั่วไปเดี๋ยวนี้ก็มี สังเวชนียสถานทั้ง ๔ เอามาสร้างกันอยู่ในวัด เราก็ไปที่นั่นก็ได้ถ้าเราจะไป แต่เราก็ไม่ไป

เราไม่ไปเพราะอะไร? เพราะว่าเราจะเฝ้าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ากลางหัวใจ “ผู้ใดเห็นธรรม ผู้นั้นเห็นตถาคต” ตำรากี้ชี้แจงเข้ามาแล้ว ตำรากี้ชี้เข้ามาแล้ว ผู้ใดเห็นธรรม ผู้นั้นเห็นตถาคต สติธรรม สมาธิธรรม ปัญญาธรรม ชื่อมันทั้งนั้น เวลาชื่อของมันเราศึกษากัน ศึกษามาก็มาตีความกัน สติ สติตัวจริงสติตัวปลอมว่ากันไปปากเปียกปากแฉะ

แต่เวลาผู้ประพดปฏิบัติครูบาอาจารย์ของเราเห็นใหม่ สติ มหาสติ สติอัตรโนมัตติ สติมัน

เป็นชั้นเป็นตอนขึ้นไป แล้ววงใจ สติ อะไรเป็นสติ อะไรเป็นมหาสติ อะไรเป็นสติอัตโนมัติ อะไรเป็นปัญญา อะไรเป็นมหาปัญญา ปัญญายังมีมหาปัญญาอีกหรือ แล้วมหาปัญญา แล้วปัญญา อัตโนมัติมันเป็นยังไง มันเป็นชั้นเป็นตอนขึ้นไป ผู้ที่ประพฤติปฏิบัติ ครูบาอาจารย์ที่ประพฤติปฏิบัติมาท่านรู้ท่านเห็นของท่าน

ในตำราว่ายังไง ในตำราก็พูดอยู่ ในตำราก็พูดทั้งนั้น ทางวิชาการพูดทั้งนั้น ทางวิชาการเห็นไหม คนไปศึกษาทางวิชาการแล้วใช้ไม่เป็น ไม่รู้หรือก ใช้ไม่ถูกๆ คูสิ นักกฎหมายจบทางกฎหมายมาก็ต้องมาฝึกงาน ฝึกงานกันมา เดียวนี้ นักกฎหมายต้องเป็นทีมเพราะแ่งมุมกฎหมาย แล้วแ่งมุมกฎหมายพยายาม คูสิ กฎหมาย แล้วกฎหมายมหาชน เวลาเขียนกฎหมายขึ้นมามันไปขัดแย้งกับกฎหมายมหาชน แล้วขัดแย้งกับกฎหมายกับกติกาของโลกแล้วกฎหมายมันใช้ได้ไหม กฎหมายเขียนใช้ได้แต่มันขัดแย้งเขาไปแล้วมันไปกันไม่ได้ เขาต้องให้แก้กฎหมาย

คูสิ เวลาการค้า การค้าโลกนี้บัญญัติกฎหมายมาไปขัดแย้งกับการค้าโลกไม่ได้ ถ้าไปขัดแย้งกฎหมายนั้นใช้ไม่ได้กับประเทศอื่นเขา เวลาศึกษาแล้วจะใช้ยังไง ใช้เป็นหรือเปล่า นี่ก็เหมือนกัน สติ มหาสติ สติอัตโนมัติ ปัญญา มหาปัญญา ปัญญาอัตโนมัติแล้วเป็นไง แล้วก็ไม่รู้ว่าเป็นปัญญาเป็นยังไง แล้วก็เอาความคิดนั้นเป็นปัญญากัน ความรู้สึกนึกคิดว่าเป็นปัญญาๆ ปัญญาของกิเลสทั้งนั้น ในเมื่อยังมีกิเลสอยู่กิเลสก็พาใช้

เวลาที่หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น ท่านยังไม่ประพฤติปฏิบัติ ก็ไม่เชื่อกันว่ามรรคผลมี เวลาหลวงปู่เสาร์หลวงปู่มั่นท่านออกประพฤติปฏิบัติก็บอกว่า เป็นเสี้ยน เป็นผี เป็นปอบ กลัวชาวบ้านหวาดกลัวไปหมดเลย ท่านพยายามประพฤติปฏิบัติจนมีหลักมีเกณฑ์

สมัยที่ศาสนายังไม่เจริญโดยชนบทเขาถือผีกัน จะถือผีถือสาธไปทำไร่ไถนาขึ้นมา ที่มันแรงขึ้นมาเจ็บไข้ได้ป่วยกันจนมีคนตาย จนมีแต่ความทุกข์ความยาก เวลาครูบาอาจารย์ท่านเดินธุดงค์ไปเห็นไหม ไปให้กำลังใจกับเขา ให้เขาถือศีล ๕ ให้เขาละความเชื่อเรื่องผีเรื่องสาธ แล้วให้มาถือศีล ถือศีลถือธรรมแล้วให้ทำกินด้วยความจริงจัง แล้วเขาทำจริงขึ้นมาได้นะ เขาละ เขาวางขึ้นมา จากที่ที่น่ากลัวเป็นผี เป็นปอบ เป็นที่น่ากลัว

แต่ท่านประพฤติปฏิบัติด้วยศีลด้วยธรรมของท่าน ด้วยความเคารพบน้อมของเทวดา อินทร์ พรหม เวลาไปที่ไหนร่มเย็นเป็นสุขไปหมด ความร่มเย็นเป็นสุข สังคมยังไม่ถึงความตกต่ำ สังคมยังไม่ถึงความอึดคักขาดแคลน เราจะไม่เห็นประโยชน์ของผู้ที่มีศีลมีธรรม ศีลธรรมที่มี

ความขัดแย้ง สังคมที่มีความขัดแย้ง มีความต่างๆ เราจะเห็นคุณค่าของผู้มีศีลมีธรรมเพราะความสงบร่มเย็นนะ

ตอนนี้ทางโลกเขาพยายามเรียกร้องกันธรรมดาๆ ธรรมดาๆ ก็คือความเสมอภาคกันโดยธรรม ความไม่เอาัดเอาเปรียบจนเกินกว่าเหตุ เขาเรียกร้องความธรรมดาๆ นี้ไง เพราะว่าเขาแข่งขันกันมาทางโลก แข่งขันกันเพราะโลกมันเจริญ เจริญก็ด้วยปัญญา เอาปัญญาเอาเล่ห์เหลี่ยม เอาความฉลาดเอาชนะกัน มันไม่ใช่ธรรมดา

ถ้าธรรมดา เราทำด้วยสติปัญญาของเรา คุณติ เวลาคนที่เขามีธรรมๆ ไปซื้อของ เขาทองเงินมาเกินยังเอาเงินไปคืนเขา ไอ้คนที่รับคืนเงินนะ ๕ บาท ๑๐ บาท แล้วทองเงินเกินไป ๕ บาท ๑๐ บาทก็แค่ ๕ บาท ๑๐ บาทแต่เขาเอามาคืน ไอ้คนที่รับคืนเขาชื่นใจๆ เขาปลื้มใจๆ เพราะอยากเห็นคนซื้อตรงคนแบบนี้ สังคมถ้ามีคนซื้อตรง คนที่ไม่คดไม่โกง สังคมมันร่มเย็น ความสังคมที่ร่มเย็นนะคนมันอุ่นใจ

เราอยู่ในสังคมที่ร่มเย็น เราอยู่ในสังคมที่ไม่ขัดแย้ง กับเราก็อยู่ในสังคมที่หวาดระแวงจิตใจมันแตกต่างกัน ไอ้เงิน ๕ บาท ๑๐ บาทแต่คิดทอนเกินไป มีคนเอามาคืนเห็นไหม เรียกร้องธรรมดาๆ เพราะอะไรล่ะ เพราะว่ามันมีการฝึกฝนไง แล้วบอกว่าเป็นชาวพุทธๆ พุทธศาสนาชาวพุทธ ถือศาสนาพุทธแล้วต้องมีความเมตตา ทำไมในมวลชนพุทธศาสนานี้ ทำไมคดโกงทำไมเห็นความขัดแย้งกันตลอดเวลา

มันพุทธที่ทะเบียนบ้าน ถ้าว่าศาสนาพุทธ ศาสนาพุทธสอนยังไง ศีล ๕ ศีล ๕ ก็เขียนชื่อไว้แล้วก็แขวนไว้บนที่นอน แต่มันไม่ทำเลย มันไม่ปฏิบัติเลย ปาณาติปาตาเราไม่เบียดเบียนกันเราไม่ฆ่ากัน ไม่ฉกชิงวิ่งราวของกัน ไม่ผิดลูกเมียของกัน ไม่ดื่มของมึนเมา ชีวิตมันจะตกต่ำไปไหน แต่มันก็ทำไม่ได้อีก มันก็อยาก เห็นเขาคุณภาพชีวิต ถ้าใครได้อยู่มีคุณภาพอย่างนั้น ได้สภาพของมีนเมาอย่างนั้นคุณภาพชีวิต มันไปเอาเรื่องโลกธรรม ๘ เป็นใหญ่ อยากเสมอเขา อยากเท่าเขา โคระบาด โครมันระบาดมันทำให้คนเสียหายทั้งนั้น กิเลสมันระบาดในใจของคนอยู่แล้วแล้วมีสิ่งนี้ไปกระตุ้น

คุณติ เวลาว่าวันมาฆบูชา วิสาขบูชามันไม่รู้จัก วาเลนไทน์นี่มันชอบ เอาดอกไม้ส่งให้กันแต่วิสาขะๆ มาฆะๆ มันไม่รู้จัก วิสาขะๆ มันนึกถึงใคร มาฆะๆ มันนึกถึงใคร แล้วเวลานึกถึงศาสดาหรือ นึกถึงองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าหรือ นึกถึงพระอรหันต์ ๑,๒๕๐ องค์นั้น

เธอ ถ้านึกถึง นึกถึงก็นึกถึงพุทธะ นึกถึงก็นึกถึงหัวใจของเราไป

ถ้าเรานึกถึงแล้วมันก็มีสติใช่ไหม เพราะมันนึกถึงเห็นไหม คุณสิ วันมาฆะ วันวิสาขะ เราระลึกถึงศาสดาของเรา ระลึกถึงพุทธะในหัวใจของเรา เราระลึกถึงตัวตนของเรา คนที่มีความสำนึกมีความระลึกตัวเองอยู่ตลอดเวลามันจะทำความเสียหายไหม คนที่ทำความเสียหายเพราะมันขาดความสำนึกถึงตนเอง คิดว่าตนเองจะได้ คิดว่าตนเองจะมั่งจะมี คิดว่าตนเองจะได้แล้วมันไม่มีอะไรได้เป็นของตัวเองเลย

สิ่งใดที่เราประพฤติปฏิบัติมาสมควรแก่ธรรม เราปฏิบัติมาในตามความเป็นจริงขึ้นมา นั่นสมควรแก่ธรรม คนที่มีอำนาจวาสนาบารมีเขาทำอะไรมันก็ประสบความสำเร็จของเขา ถ้าประสบความสำเร็จจิตใจเขาเป็นธรรมเห็นไหม จิตใจเขาเป็นธรรม เขาเอาสิ่งนั้นมาเป็นประโยชน์กับสังคม คนที่เห็นแก่ตัวคนที่เอารัดเอาเปรียบเขา เอาแต่สิ่งนั้นมามันมีแต่ฟันแต่ไฟมาแผดเผาเขา นั่นพูดถึงว่าความเสมอกันทางโลกไป

แล้วถ้าความเสมอกันทางธรรมล่ะ เวลาทางธรรมเห็นไหม เวลาเราเป็นชาวพุทธเห็นไหม นิพพานคือความว่าง ความปล่อยวางก็ว่างๆ กันหมดเลย วางหน้าจาก หลังจากมันไม่ว่าง หลังจากมันเอาอะไรมาวาง มันวางไม่ได้ๆ เพราะมันไม่มีคุณธรรมความเป็นจริง ถ้ามันมีคุณธรรมตามความเป็นจริง เราประพฤติปฏิบัติกันอยู่ดีตามความเป็นจริง เราเข้าสู่ทางจกรม เราเข้าสู่ทางที่นั่งสมาธิ มันจะเป็นจริงไม่เป็นจริงนี่มันเป็นที่กลางหัวใจของเรา

มันมีเชื้ออยู่แล้ว ทุกคนเกิดมามีอวิชชา ทุกคนมีเชื้ออยู่แล้ว แล้วมีวัคซีนป้องกันมีศีลป้องกันไว้มันก็รักษาระงับไว้ได้ ถ้าศีลมันอ่อนแอขึ้นมามันก็ทะลุ มันก็ต่างมันก็พร้อย มันก็ออกไป นั่นมันก็เป็นโรคระบาด จะระบาดไปกับเขา เห็นเขาทำเห็นเขาเป็นไปก็อยากจะเป็นกับเขา ไม่รู้ว่าศัตรูชั่วเป็นไปกับเขา

แต่คนที่รู้ศัตรูชั่วเห็นไหม เริ่มต้นเขื่อนมันจะพังทลายมันก็เพราะตามด เพราะรอยแตกรอยร้าว จิตใจนะ ถ้ามันมีศีลมีธรรมมันอยู่ในทางจกรม ในทางสมาธิภาวนา มันอยู่ในสัปปายะที่ดี อยู่ในหมู่คณะที่ดี อยู่ในครูบาอาจารย์ที่ดีเห็นไหม นี่พยายามรั้งไว้ๆ นะ กิเลสมันดิ้นรนๆ มันก็จะไปอย่างนั้น เขื่อนมันแตก เขื่อนที่ไหนก็ตามด สิ่งต่างๆ เล็กน้อย สิ่งว่าของเล็กน้อยๆ

นี่ก็เหมือนกัน เห็นสังคมเขากำลังโรคระบาด มันกำลังฟูเฟื่องขึ้นมาเห็นไหม เขาบอกว่า

น้ำเต้ามันจะจม กระเบื้องมันจะฟลุ่ย นี่ก็เหมือนกันเชิดชูกันไป อยากจะไปกับเขา แล้วมันอยาก แล้วมันอะไร มันอยากแล้วมันเป็นเรื่องโลก มันเป็นเรื่องสังคม มันเป็นเรื่องโลกเห็นใหม่ โลภียะโลกที่มันชักนำกันไปมันส่งออกทั้งนั้น

แต่ถ้าเป็นธรรมดา เป็นธรรมดาตั้งแต่อุปมาบอกแล้ว รุกขมุลเสนาสน์ สิ่งที่เขารุกขมุลโคนไม้ เข้าไปสู่ความสงบระงับที่ความจริง เอ็งจะไปหาอะไร ของในโลกนี้เขาสร้างขึ้นมานั้น สังเวชนียสถานทั้ง ๔ ก่อนที่เขาจะบูรณะขึ้นมาอยู่ในกองดิน แล้วเขาไปบูรณะกันขึ้นมาๆ คนก็ทำขึ้นมา คนทำขึ้นมาเห็นใหม่

แต่ถ้าความจริง สมัยองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้ธรรม องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแสดงธรรม องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแสดงธรรม องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าปรินิพพาน นั้นเป็นความจริง ความจริงใจ

แล้วเวลาเรามาทำพุทธโธ พุทธโธพอจิตมันสงบ จิตสงบถ้ามันมีสติปัญญาขึ้นมา สังฆธรรม มรรคโคทางอันเอก ผู้ใดปฏิบัติธรรมสมควรแก่ธรรม ถ้ามันสมควรแก่ธรรมมันอยู่ที่นี้ ความเป็นจริงมันอยู่ที่กลางหัวใจของเรา โลกทัศน์ เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ทำลายโลกนอก และโลกใน โลกนอกเห็นใหม่ โลกนอกโลกที่เรากำลังจะหมุนเวียนกันอยู่นี้ ที่กำลังจะไปรักษา จะไปเผยแผ่ธรรม จะไปทัศนศึกษารอบโลก นี้โลกนอก

โลกใน โลกในก็โลกกิเลสใจ โลกในก็โลกที่เขาสงสัยอยู่นี้ โลกในที่ยังไม่รู้ โลกในที่ยังฝังกันอยู่นี้ ถ้ารู้แจ้งโลกในๆ มันก็รู้แจ้งโลกนอก ใจนี้โลกนอก ใจโลกนอกก็มีขอบ ใจนี้โลกนอกก็จะไปกับเขา ใจโรคระบาดมันก็อยากจะได้เชื้อโรคนั้น อยากจะมีเชื้อโรคไปกับเขา ใจโรคในๆ มีขอบ โรคในทำเต็มๆ นะ ทำซื่อๆ แต่กิเลสมันบังเงา

ถ้ามีสติปัญญา มันย้อนกลับมาที่นี้ โลกในนี้สำคัญเห็นใหม่ ปฏิสนธิวิญญาณ จิตปฏิสนธิ เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ มันเกิดขึ้นมาแล้วเวลาสิ่งที่เกิดขึ้นมาเห็นใหม่ คุณิ ของในใจเรามันมีความลับที่ไหน ในใจเรามันมีความลับที่ไหน แล้วมันไม่มีความลับๆ ชาตินี้เท่านั้นเอง ชาตินี้ตั้งแต่เด็กมาจำได้ แต่อดีตชาติไปจำไม่ได้ แล้วสิ่งที่เราสร้างมาจำไม่ได้ แต่เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบุพเพนิวาสานุสติญาณ ย้อนอดีตชาติไปไม่มีต้นไม่มีปลาย คุณิ เวลาพระสารีบุตรพระโมคคัลลานะย้อนอดีตชาติไป มันต้องมีที่มาทั้งนั้น ถ้ามันไม่มีที่มาเห็นใหม่ คุณิ เวลาพระสารีบุตร พระโมคคัลลานะ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตั้งให้เป็นพระอัครสาวกเบื้อง

ซ้ายและเบื้องขวา พระเขาบอกเลยทำไมไม่ตั้งพระอัญญาโกณฑัญญะไม่ตั้งปัญจวัคคีย์เป็นอัครสาวกเบื้องซ้ายเบื้องขวา เพราะเป็นสงฆ์องค์แรกของโลก

นี่ไง นี่ความคิดสูตรสำเร็จของโลก ต้ององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ไม่ใช่! ของของเขา สมบัติของพระสารีบุตร สมบัติของพระโมคคัลลานะ พระโมคคัลลานะพระสารีบุตรท่านสร้างของท่านมา ท่านปรารถนาของท่าน คำว่าปรารถนาเหมือนกับเราตั้งแรงปรารถนาเห็นใหม่ นี้อยากจะเป็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ปรารถนาเป็นพุทธภูมิๆ เราก็สร้างบุญญาธิการของเราไปๆ จนกว่าเราจะตรัสรู้เป็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เราสร้างของเรามา ถ้าเราไม่ได้สร้างของเรา มันก็ไม่ได้เป็น

นี่ก็เหมือนกัน พระสารีบุตรพระโมคคัลลานะท่านสร้างของท่านมา องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอกว่าเราไม่ได้ทำอะไรเลยนะ สมบัติของเขา เขาทำของเขามาแล้วเขาก็มารับสมบัติของเขาตามวาระของเขา แต่ลูกศิษย์ไง ลูกศิษย์บอกองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ลำเอียงๆ ทำไมไม่ตั้งพระอัญญาโกณฑัญญะเพราะเป็นสงฆ์องค์แรกของโลก เรามองกันที่ปัจจุบันไง เรามองกันที่ปัจจุบัน

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแสดงธรรมจักๆ พระอัญญาโกณฑัญญะมีดวงตาเห็นธรรมเป็นสงฆ์องค์แรกของโลก เป็นสงฆ์องค์แรกของพระพุทธศาสนา แล้วเวลาตรัสรู้ธรรมขึ้นมาแล้วท่านก็อยู่ป่าอยู่เขาของท่านมาตลอด ท่านสร้างอำนาจวาสนาบารมีของท่านมาอย่างนั้น เพราะองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าก็ไม่ได้บอกเลยว่าพระอัญญาโกณฑัญญะเห็นแก่ตัว พระอัญญาโกณฑัญญะไม่มาช่วยกันเผยแผ่ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าก็ไม่ได้ติเตียนพระอัญญาโกณฑัญญะ เพราะเขาสร้างของเขามาๆ แล้วจะไปพลิกเพลงให้มันเป็นแบบเราต้องการ มันเป็นไปได้ ท่านก็ทำตามความเป็นจริงอย่างนั้น เขาทำของเขามา

นี่ก็เหมือนกันถ้าเราอยากได้ เรามีแรงปรารถนา เราอยากได้ของเราเราก็ต้องทำของเรา ใ้อสิ่งที่เราสร้างมานะสร้างมาจนเป็นปัจจุบันนี้ไง สร้างมาจนเราเกิดมาเป็นมนุษย์ ถ้าเราเกิด เป็นมนุษย์ เราเกิดมาพระพุทธศาสนาแล้วมีโอกาสได้มาบวช มีโอกาสนะ คนที่ปรารถนาอยากจะทำบวชเยอะมาก มีคนมาปรึกษาเราเยอะมากเลย หลวงพ่ออย่างนั้น หลวงพ่ออย่างนี้ อยากจะทำบวชนี้เยอะมาก!

แต่เขาไม่มีโอกาสเพราะเขาติดขัดไปทุกเรื่องเลย เขาปรารถนาไง เวลาเขาทุกข์เขายาก เขา

ยังมีทางออก คนเรานี้เวลามันติดคุก มันก็อยากออกจากคุกทั้งนั้น คนเราเข้าไปสู่มุมอับมันก็อยากจะทำชีวิตมันรอดทั้งนั้น คนเราเวลามันทุกข์มันก็จะหาทางออกทั้งนั้น แต่มันมาไม่ได้ มันยังมีติดขัดไปหมด คนเราเวลามันทุกข์มันอยากหาทางออกทั้งนั้น แต่มันยังหาทางออกของมันไม่ได้ไง

แต่เราเราออกได้ เรามาบวชแล้ว เรามาบวชแล้วอย่าให้โรคระบาดมันเข้ามาทำลาย อย่าให้เชื้อโรคมันมาทำลายหัวใจของเรา หัวใจของเราที่จะเข้มแข็ง หัวใจของเราที่จะประพฤติปฏิบัติ หัวใจของเราที่มันจะมาได้ถึงขนาดนี้ หัวใจของเราที่จะมาได้ขนาดนี้เห็นไหม ถ้ามาได้ขนาดนี้แล้วมันมีศรัทธา มีความเชื่อ มีเป้าหมาย แต่มีเป้าหมายแล้วเราจะทำถึงเป้าหมายนั้นได้หรือเปล่า เท่านั้นเอง

เป้าหมายของเราเนะ เราตั้งเป้าหมายของเราแล้วชวนชวายนของเรา พยายามชวนชวายน พยายามจะทำของเราด้วยความมั่นคง สามเณรราหุลนะ เข้าขึ้นมาหีบทรายหนึ่งกำมือ วันนี้จะหาความรู้เท่ากับเม็ดหินเม็ดทรายนี้ ทุกวันๆ นะ สามเณรราหุลเขาชวนชวายนนะ พยายามของเขาตลอดเลย แล้วของเราละ

ถ้าหัวใจเราละ เราบวชมาแล้ว ทุกอย่างพร้อมหมดแล้ว ทีนี้โอกาสเต็มที่แล้ว แล้วมีครูมีอาจารย์เห็นไหม วันเวลาเราได้ปฏิบัติเนะ ถ้าเราไม่ปฏิบัติเพราะพระเคยมาอยู่กับเรา

“มาอยู่กับหลวงพ่อดีทุกอย่างเลย เสียอย่างเดียว เวลาว่างมากเกินไป”

เอ้อ เราฟังแล้วเรางงนะ ถ้าไปอยู่ที่อื่นเขาก็พาก่อสร้างพาเพื่อผลประโยชน์ของเขา เขาก็พาเพื่อผลงานของเขา เขามีการก่อสร้างมีทำอะไรร้อยแปดพันเก้าเลย แล้วก็ใช้แรงงานพระ แรงงานอริยะ แรงงานฟรีใจ แรงงานไม่เสียตังค์ เขาบอกแรงงานอริยะ ไอ้พวกเราก็อ้อมแป้นเลย ไอ้แรงงานอริยะ ยกเว้นเจดีย์ที่หลวงปู่สร้างให้หลวงตานะ ยกเว้นของครูบาอาจารย์ที่เป็นจริง ครูบาอาจารย์ที่เป็นจริงท่านทำเป็นจริงๆ แล้วท่านทำเป็นหัวหอก เป็นผู้นำเราไง แต่ที่อื่นแรงงานอริยะ แรงงานหลอกทำ ไอ้เราก็อ้อมแป้นเลย ไอ้แรงงานอริยะ ไอ้ชวนชวายนกัน อย่างนั้นมีเครื่องอยู่

แต่เวลาครูบาอาจารย์ของเราเนะ ท่านพยายามจะให้มีเวลาเพื่อประพฤติปฏิบัติ หลวงปู่มันนะ ถ้าจะซ่อมแซมกุฏิก็ต้องซ่อมแซมในเวลาข้อวัตร จะไม่มีเสียงป้อกแป๊กๆ จากนอกเวลานั้น

เลย เพราะสมัยท่านอยู่ในป่ามันเป็นป่าจริงๆ แต่ของเรามันไม่มีป่า ไม่มีป่าเห็นไหม โยมเขาซื้อที่ ถวายหลวงตาแล้วเรามาปลูกต้นไม้ มาสร้างที่อยู่อาศัย มันก็ต้องมีการกระทำบ้างเล็กน้อยตาม เวลา แต่เวลาที่เราจะให้ปฏิบัติเหลือเฟือมาก จนพระที่มาอยู่กับเรา อยู่กับหลวงพ่อดีทุกอย่างเลย เสียอย่างเดียวเวลาว่างมาก

แสดงว่ามันเคยคลุกคลีมาเคย เคยอยู่ในสังคมอย่างนั้นมาเคย ไม่เคยอยู่ในสังคมประพฤติ ปฏิบัติเลย สังคมประพฤติปฏิบัติตั้งแต่ฉันข้าวเสร็จนะ เวลาขณะนั้นเขายังปฏิบัติสังขาโย ขณะนั้น เขายังก้มอยู่ในบาตร ขณะนั้นเขายังตั้งสติขณะนั้นของเขา ฉันเสร็จแล้วเขายังรีบเก็บ รีบล้างไป แล้ว ใครมีเวรซื้อวัตรทำความสะอาดต้องรีบทำเพราะมันเป็นกิจของสงฆ์ กิจของพระ เพราะพระ เป็นสมณสาธูปฉันแล้วสิ่งในวัดต้องเก็บให้เรียบร้อย เสร็จแล้วถึงหลีกเร้นไปภาวนา ใครมีหน้าที่ ใครเข้าเวรต้องทำอย่างนั้น คนที่ไม่เข้าเวรก็พยายามทำหน้าที่ของตัวเองให้เสร็จ เสร็จแล้วรีบเข้าทาง จงกรม ธิปไตยภาวนา เพื่อไม่ให้โรคระบาดมันติดเชื้อ

ถ้ามันไม่อย่างนั้นมันจะติดเชื้อ โรคระบาด พอติดเชื้อขึ้นมาแล้ว มันไปแล้ว พอมันติดเชื้อ แล้วตอนนี้เอาไม่ขึ้นแล้ว มันไปเลย ไปตามโลกเลย บวชแล้ว นี่เป็นพระแล้ว คุณิ เป็นพระ เป็นลูก ศิษย์ครูบาอาจารย์ที่มีชื่อเสียงด้วย ตอนนี้มีความจำเป็นจะต้องไปเผยแผ่ธรรม ธรรมะมันจะได้ เจริญรุ่งเรือง ไม่รู้หรือหนั้นโรคระบาดมันครอบงำแล้ว มันไปตามโลกหมดแล้ว แล้วมันก็ไป ตามนั้น

ถ้าเราไม่ตามนั้นเรามีครูบาอาจารย์เห็นไหม สิ่งใดตามหน้าที่มันเป็นกิจของสงฆ์ทำเสร็จ แล้วให้เข้าทางจงกรมสมาธิภาวนา เวลาที่มันว่างเกินไปให้มันมีเหตุคือมีคำบริกรรม มีสติขึ้นมา มันไม่ว่างหรอก มันเวลาว่างมันน้อยไปอีก เพราะอะไร? เพราะเวลาปฏิบัติแล้วทั้งวันทั้งคืนเข้า ทางจงกรมตลอด ถ้าใครเข้าทางจงกรมนั่งสมาธิแสดงว่าเขามีงานทำ คนเรามีงานทำเหมือนทาง โลก ใครเขาทำกิจกรรมแล้วได้กำไร ได้แต่ผลตอบแทนมันชวนขวย มันอยากได้ๆ

นี่ก็เหมือนกันเวลาปฏิบัติไปจิตมันสงบแล้ว มันจะทำให้สงบมากขึ้น พอสงบแล้วมันจะ ออกมาใช้ปัญญา ถ้าออกใช้ปัญญาแล้วมันจะออกใคร่ครวญของมันทั้งวัน มันจะมีสติปัญญา มัน จะใคร่ครวญ มันจะขอเวลา ขอความเป็นส่วนตัว ขอเวลา ขอการปฏิบัติ มันขอ แล้วครูบาอาจารย์ ท่านจะกันให้ๆ กันให้เพราะอะไร?

ถ้าทำไม่ได้ มันอยู่ไม่ได้ อยู่ในทางจงกรมอย่างนั้นทั้งวันทั้งคืนไม่ได้ คนเราปฏิบัติจริงๆ

มันทั้งวันทั้งคืนมันจะอยู่อย่างนั้น ยิ่งขึ้นไปสูงขึ้นๆ สติ มหาสติ สติอัตโนมัตติ ปัญญา มหาปัญญา เวลาเกิดปัญญามันก็ต่อสู้กันรุนแรงอยู่แล้ว เวลามันเกิดมหาปัญญา คำว่า “มหาปัญญา ปัญญาอันยิ่งใหญ่ ปัญญาจะรื้อภพหรือชาติ” โอ้โฮย มันท่วมท้น หลวงตาใช้คำว่าน้ำป่า เวลาแม่น้ำลำคลอง มันไหลมาเห็นไหม มันไหลมาปกคิมันก็ชื่นใจอยู่แล้วใช่ไหม เวลาน้ำป่ามา โอ้โฮย มันสุดลูกหูลูกตา น้ำป่ามันเต็มที นั่นมหาปัญญา แล้วถ้าปัญญาอัตโนมัตติละ

ปัญญาอัตโนมัตติ คุณิ เวลาน้ำที่มันผุดจากใต้ดินมันมีของมันตลอด มันมีของมันเป็นชั้นเป็นตอน แล้วมันทำยังไง ถ้าบอกว่ามันปฏิบัติแล้วมันมีคุณธรรมขึ้นมา คำว่าอยู่กับหลวงพ่อทุกอย่างดีหมดเลย เว้นไว้อย่างเดียวเวลาว่างมากเกินไป โอย ตาย เห็นไหม มันแสดงให้เห็นๆ ความลับไม่มีในโลก ใครทำอะไรใครๆ ใครคุ้นเคยกับความเป็นอยู่อย่างไรมา มันจะคุ้นเคยอย่างนั้นจะอยู่อย่างนั้น

แต่ของเราจะเอาความจริงนะ เอาความจริงๆ เราพยายามทำของเรา สิ่งใดเห็นใหม่ ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า สิ่งสกปรกจะอยู่ในธรรมวินัยนี้ไม่ได้ มันจะขัดสิ่งนี้เข้าฝั่งหมด สิ่งที่สกปรก ซากศพมันจะขัดเข้าฝั่ง มันจะไม่อยู่ในทะเล ทะเลจะพัดทุกอย่างเข้าฝั่ง นี่ก็เหมือนกัน เราจะลงอุโบสถเห็นใหม่ ธรรมและวินัย สิ่งที่ความสะอาดบริสุทธิ์มันจะขัด สิ่งที่มีมันโสโครกมันจะเข้ามาอยู่กับสังคมาเราไม่ได้ ชัดมันออกไป ชัดมันเข้าฝั่ง

เราไม่ต้องการอย่างนั้น ถ้าไม่ต้องการอย่างนั้นเห็นใหม่ โครระบาดมันจะระบาดมาถึงเราไง เวลาโรครระบาดเห็นใหม่ กินร้อน ล้างมือ กินร้อน ทุกอย่างต้องดูแลตัวเอง นี่ก็เหมือนกัน ธรรมวินัยเราต้องดูแลตัวเรา เพื่อประโยชน์กับเรานะ นี่ฟังธรรมๆ ฟังธรรมเพื่อตั้งสติ เพื่อเตือนสติของเรา เพื่อประโยชน์กับเรา เอวัง

